

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności skargi,
- stwierdzenie nieważności nieuzasadnionej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 6 grudnia 2007 r. [dokument nr A3 TF TCC(2007)106233], dotyczącej niezaprośzenia konsorcjum prowadzonego przez Vakakis International SA do rozmów dotyczących procedury przetargowej na usługi „Technical Assistance to Support Rural Development Policy” nr EuropeAid/125241/C/SER/CY;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 21 grudnia 2007 r. [dokument nr A3 TF TCC(2007)106667] dotyczącej odrzucenia oferty złożonej przez Vakakis International SA na tej podstawie, że nie odpowiada ona wymogom technicznym,
- nakazanie Komisji zgodnie z art. 65 lit. b) regulaminu Sądu Pierwszej Instancji przedstawienia określonych dokumentów w związku z działalnością komisji oceniającej, która została powołana do oceny ofert złożonych w postępowaniu o udzielenia zamówienia EuropeAid/125241/C/SER/CY oraz sporządzenia listy zaakceptowanych oferentów,
- zarządzenie innych środków, które Sąd uzna za konieczne,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że pismo Komisji z dnia 6 grudnia 2007 r., którym poinformowano ją, że nie zostanie zaproszona do rozmów, stanowi decyzję, która z naruszeniem art. 253 WE nie została wystarczająco uzasadniona. Poza tym ten etap stanowi istotną część procedury przetargowej, do którego zapraszani są wszyscy oferenci, również ci, którzy nie osiągnęli wymaganego standardu technicznego, w celu zagwarantowania poziomu konkurencyjności. Ponadto decyzja ta narusza prawo, ponieważ oparta jest na niedochowaniu kryteriów administracyjnych zamiast na niedochowaniu wymaganego standardu technicznego. Prowadzi to do nadużycia kompetencji, które zostały przyznane Komisji w ramach procedury oceny ofert.

Dodatkowo i w odniesieniu zarówno do ww. decyzji, jak również decyzji z dnia 21 grudnia 2007 r. skarżąca podnosi, że są one niezgodne z „Practical Guide to Contract Procedures for EC External actions”. W końcu decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2007 r. miała uzasadnić nieuzasadnioną decyzję wcześniejszą, na mocy której skarżąca została wyłączona z postępowania o udzielenie zamówienia, i jest z tego powodu wadliwa.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2008 r. — Shetland Islands Council przeciwko Komisji**(Sprawa T-42/08)**

(2008/C 92/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shetland Islands Council (przedstawiciele: E. Whiteford, Barrister, R. Murray, Solicitor i R. Thompson, QC)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1, art. 3, 4 i 5 zaskarżonej decyzji,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest organem władzy publicznej, który dokonał płatności na rzecz sektora rybołówstwa w ramach dwóch środków pomocy o charakterze ogólnym — „Aid to Fish Catching and Processing Industry” (pomoc na rzecz rybołówstwa i przemysłu przetwórczego) i „Aid to the Fish Farming Industry” (pomoc na rzecz hodowli rybnej), na które składają się różne rodzaje systemów pomocy. Komisja stwierdziła, że pomoc jakiej udzielało Zjednoczone Królestwo na podstawie „Fishing Vessel Modernisation Scheme” (systemu modernizacji floty rybackiej) była niezgodna ze wspólnym rynkiem, ponieważ pomoc przyznawana na projekty modernizacji zdolności połowowej przekładała się na tonaż i moc statku.

Skarżąca na podstawie art. 230 WE wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C37/2006 (ex-NN 91/2005) z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącej systemu pomocy na rzecz modernizacji floty rybackiej stosowanego w Zjednoczonym Królestwie. W szczególności skarżąca dochodzi stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 1, art. 3, 4 i 5 zaskarżonej decyzji, podnosząc dwa zarzuty:

- 1) Komisja naruszyła prawo stwierdzając, że płatności za wyminę lub ulepszenia jakości napędu, które nie mają wpływu na całkowity tonaż lub moc statku „dotyczą zdolności produkcyjnych mierzonych w kategoriach albo tonażu albo mocy” w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. c), i) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999 ⁽¹⁾, a tym samym są niezgodne ze wspólnym rynkiem.
- 2) Komisja naruszyła prawo stwierdzając, że zwrot dokonanych płatności jest zgodny z:
 - a) art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾;

b) ogólnymi zasadami pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania.

(2) ogólnymi zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także równego traktowania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/99 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa (Dz.U. L 337, str. 10).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1).

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2008 r. — Shetland Islands Council przeciwko Komisji

(Sprawa T-43/08)

(2008/C 92/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shetland Islands Council (przedstawiciele: E. Whiteford, Barrister, R. Murray, Solicitor i R. Thompson, QC)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3, 4 i 5 decyzji, oraz
- orzeczenie o kosztach tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest organem władzy publicznej, który dokonał wypłat na rzecz sektora rybołówstwa w ramach dwóch ogólnych środków pomocy zatytułowanych „Pomoc dla przemysłu połowowego i przetwórstwa ryb” oraz „Pomoc dla przemysłu hodowli ryb”, które obejmowały różne rodzaje systemów pomocy. Komisja uznała, że pomoc, którą Zjednoczone Królestwo przekazało na podstawie „Programu naprawczego przemysłu rybnego”, była niezgodna ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do kwoty 92 007 GBP przyznanej w dniach 13 sierpnia 1997 r., 7 stycznia 1999 r., 25 lutego 1999 r., 10 grudnia 1999 r., 19 stycznia 2001 r. i 15 grudnia 2004 r.

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie na podstawie art. 230 WE częściowej nieważności decyzji Komisji C 38/2006 (ex NN 93/2005) z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie „Programu naprawczego przemysłu rybnego” wdrożonego w Zjednoczonym Królestwie. Skarżąca wnosi w szczególności o stwierdzenie nieważności art. 3, 4 i 5 zaskarżonej decyzji na tej podstawie, że Komisja błędnie uznała, iż odzyskanie wypłat jest zgodne z:

(1) artykułem 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 (¹) i

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2008 r. — Transportes Evaristo Molina przeciwko Komisji

(Sprawa T-45/08)

(2008/C 92/73)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Transportes Evaristo Molina, S.A. (Santa María del Águila, Hiszpania) (przedstawiciele: A. Hernández Pardo, L. Ruiz Ezquerra i M. C. Flores Hernández, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/B-1/38.348 REPSOL CPP),
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r., w której wspomniana instytucja przyjęła zobowiązania zaproponowane przez REPSOL CPP zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (¹).

Decyzja ta została wydana w ramach postępowania wszczętego w następstwie złożonego przez REPSOL CPP wniosku o wydanie atestu negatywnego lub ewentualnie indywidualnego zwolnienia w odniesieniu do porozumień lub wzorów umów, za pomocą których przedsiębiorstwo to wykonuje swoją działalność w zakresie dystrybucji paliw silnikowych w stacjach paliw w Hiszpanii.

W propozycji zobowiązań przyjętej przez Komisję REPSOL CPP zobowiązała się w szczególności do zwiększenia liczby stacji paliw mogących zmienić dostawcę w skali roku i w tym celu REPSOL CPP zobowiązała się do oferowania właścicielom pozbawionym użytkownika lub podmiotom eksploatującym stacje paliw możliwości odkupienia prawa użytkownika lub prawa powierzchni [prawa do budynku], wymagając jednak przestrzegania przez podmiot eksploatujący szeregu warunków.